

Skandální drama Cenci odhalí faleš dnešní společnosti

Filmová adaptace slavného dramatu byla ještě v 70. letech společenskou popravou proslulého režiséra Lucia Fulciho. Dnes se na jevišti Divadla Antonína Dvořáka objeví **nové nastudování v režii Anny Petrželkové.**

OSTRAVA Roku 1819 napsal Percy Bysshe Shelley v Livornu tragédii Cenci. Inspirací mu byl známý krvavý příběh italské renesanční rodiny Cenciů, které vládl zhýralý Francesco Cenci, jenž se vyžíval v orgiích a násilnostech: zavíral svou dceru Beatrici a svou ženu na dlouhý čas do sklepení a opakovaně svou dceru znásilnil. Ta jej poté nechala zabít. Lidská spravedlnost ji za vraždu otce odsoudila na popraviště.

Osud krásné a neprávem odsouzené Beatrice zaujal řadu uměleckých osobností včetně novodobého klasika filmového hororu Lucia Fulciho, který právě film o Beatrice Cenci považoval za svůj nejzdařilejší, nicméně ani v 70. letech minulého století jej italská společnost nedokázala přijmout a tvůrce musel na pomyslné umělecké popraviště.

Jinou pověstnou adaptací je úprava legendárního tvůrce krutého divadla Antonina Artauda, který Shelleyho tragédii viděl jako přímo ukázkový příklad své koncepce divadla, které má svou krutostí

poskytnout divákovi dostatečně očistnou katarzi. Nyní sahá po klasické romantické tragédii inscenačním tým Národního divadla moravskoslezského vedeného režisérkou Annou Petrželkovou. Společně s dramaturgyní Klárou Špičkovou předlohu výrazně upravily.

„Stejně jako autora nás zajímá stav společnosti, který oslavuje bezpráví.“

Anna Petrželková
divadelní režisérka

Vidění celého příběhu není tak romanticky jednoznačné: Beatrice nemusí být „jen“ nevinná a Francesco Cenci „jen“ krutý. Tyran Cenci udává tón společnosti lidí, kterou jako její „architekt“ ovládá. Bez něho se tato společnost hroutí. Je existenciálně znužený strachem a předpokládanými schématy chování ostatních; v jediné Beatrice najde soupeře. V porovnání s tyranem pak hůř dopadají ti, kdo ne-

chají násilnostem volný průběh (Lucrezia, bratři Beatrice, Camillo, Orsino).

„Stejně jako Shelleyho i nás zajímá jakési podhoubí. Ten stav společnosti, který dovolí tuhle beztrestnost. Který velebí podivné hodnoty a oslavuje tmou a bezpráví. Kdy pojem tolerance je alibi na všechno, především pak na vnímaní reality. Beatrice svou mladistvou rebelií dokáže pochopit okolnosti a svět, ve kterém se ocitla, ale nedokáže s ním již bojovat. Na to již zůstává sama. Není však bělostnou hrdinkou, ale příkladnou dcerou své doby. Podvolí se jí a svým činem ji jen potvrdí. Je to tristní příběh, který nám může hodně prozradit o naší vlastní zbabělosti,“ říká Anna Petrželková.

V hlavních rolích v inscenaci vystupují talentovaná Andrea Mohylová a žijící klasik ostravské činohry Jan Fišar. Scénu vytvořil Tomáš Ciller, kostýmy navrhla Hana Kotková a hudbu složil Jozef Vlk.

Premiéra se koná dnes v Divadle Antonína Dvořáka v 18.30 hodin.

Martin Jiroušek